

бидоха смѣнени и испратени на почивка въ Търново. Мѣстата, които заеха тия полкове се виждатъ отъ прилагаемия планъ № 6. Якутския полкъ остана на Зелено дърво, гдѣто заедно съ българскитѣ дружини служеше за обезпечение на дѣсния флангъ.

На 16-й септемврий Сюлейманъ паша биде назначенъ за главнокомандующъ на всичката турска дунавска армия и замѣстенъ на Шипка отъ неговия непримиримъ врагъ и съперникъ Реуфъ паша. Първата грижа на новия началникъ на Балканската армия бѣше да усили още повече заетитѣ позиции съ прибавлението на нова артилерия. Отъ Цариградъ бидоха поискани нѣколко още мортири и круповски полски орждия, които се и распредѣлиха по разнитѣ участоци на позицията. Турската позиция сега състоеше отъ редъ редути и люпети, които заобикаляха руското расположение отъ западъ, югъ и истокъ. По между си тѣзи солидни фортификационни постройки се съединяваха съ почти непрѣривна линия отъ пѣхотни окопи, които имаха една обща дължина около 15 километра. По важнитѣ подстъпи се защищаваха отъ 2, 3 и 4 ярусенъ огънь.

Въ края на поемврий студоветѣ на Шипка почнаха да ставатъ почти несносни. Снѣга постоянно валеше и се образува една покривка отъ $1\frac{1}{2}$ —2 аршина. Захванаха сегисъ тогисъ да ставатъ и виелици, които прѣкращаваха на врѣме всѣкакво съобщение между разнитѣ части на позициитѣ. Въ рѣдкитѣ добри дни снѣга се топеше и водата пълняше рововетѣ на траншеитѣ, гдѣто се образуваха цѣли блата отъ калъ. Ставаше нужда въ такива случаи да се прочистватъ и правятъ особни водосточни вади и то подъ огъня на противника. Биваха дни когато отъ снѣга и дъжда огнетѣ изгасваха и хората отъ траншеитѣ често излизаха съ измързнали окончености. Понеже кладението на огънь съ дърва произвеждаше димъ, който привличаше вниманието на не-